Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 2ri-501/25
2-22104660-02-2ri-26122025

D E C I Z I E

25 mai 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice
din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de SRL „Sarco Engineering", în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „Sarco Engineering",

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 01 decembrie 2025,

la contestația depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat împotriva acțiunilor administratorului insolvabilității SRL „Sarco Engeneering" cu privire la neadmiterea parțială spre validare a creanțelor creditorului Serviciul Fiscal de Stat la categoria creanțelor chirografare de rangul III și VI în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Sarco Engeneering",

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „Sarco Engeneering".

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 21 iulie 2022 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Sarco Engeneering" cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința sa, iar prin hotărârea din 28 februarie 2023 a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „Sarco Engeneering", fiind numit în funcția de administrator al insolvabilității administratorul autorizat Bostan Tatiana, fiind fixat termenul de înaintare a cererilor de validare a creanțelor pentru creditori data de 14 aprilie 2023 și fixată ședință de validare a creanțelor pentru data de 30 mai 2023.

La data de 11 mai 2023, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de validare a creanțelor față de SRL „Sarco Engeneering", prin care a solicitat instanței de insolvabilitate validarea creanței sale în sumă totală de 561.936,22 lei, dintre care,

suma de 472.768,66 lei, la categoria creanțelor chirografare de rangul III, precum și suma de 89.167,56 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul VI.

La data de 25 august 2023 administratorul insolvabilității SRL „Sarco Engeneering” – Bostan Tatiana a depus în instanța de judecată tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Sarco Engeneering” pentru ședința de validare a creanțelor creditorului Serviciul Fiscal de Stat din care rezultă că a fost admisă parțial spre validare creanța creditorului respectiv, după cum urmează: suma de 408.768,43 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul III, respectiv suma de 44.803,00 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul VI, care au și fost validate în cadrul ședinței de validare a creanțelor creditorului Serviciul Fiscal de Stat.

La caz, la 08 septembrie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a depus contestație împotriva acțiunilor administratorului insolvabilității SRL „Sarco Engeneering” cu privire la neadmiterea integrală spre validare a creanțelor sale, prin care a solicitat admiterea contestației și validarea suplimentară a creanțelor sale în sumă de 64.000,23 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul III, respectiv în sumă de 44.364,56 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul VI, în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Sarco Engeneering”.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 01 decembrie 2025, a fost admisă contestația depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, validându-se suplimentar în tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Sarco Engeneering” creanțe în sumă de 64.000,23 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul III și 44.364,56 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul VI, peste creanțele deja validate.

Totodată, administratorul insolvabilității, Bostan Tatiana, a fost obligat să rectifice tabelul definitiv al creanțelor în conformitate cu prezenta încheiere.

Solicitarea recurentului

La 16 decembrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității*) SRL „Sarco Engeneering” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 01 decembrie 2025 solicitând casarea încheierii și remiterea cauzei spre rejudecare asupra chestiunii soluționate prin încheierea atacată sau, după caz, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă contestația Serviciului Fiscal de Stat.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat că prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 25 ianuarie 2024, a fost confirmat și pus în aplicare planul procedurii de restructurare a SRL „Sarco Engineering”, fiind confirmată în funcție administratorul insolvabilității, Bostan Tatiana și restabilit administratorul statutar, Stratan Mihail, în dreptul de administrare a societății.

De altfel, recurenta a susținut că odată cu aplicarea planului de restructurare, începând cu 25 ianuarie 2024, conducerea și administrarea debitorului au fost exercitate de administratorul statutar, în timp ce administratorul insolvabilității a rămas doar cu atribuții de supraveghere.

În acest context, s-a susținut că instanța de insolvabilitate a reținut în mod eronat că debitorul a recunoscut contestația Serviciului Fiscal de Stat, întemeindu-se exclusiv pe o cerere depusă de administratorul insolvabilității, Bostan Tatiana, fără ca o asemenea manifestare de voință să fi fost exprimată și de administratorul statutar, Stratan Mihail, care la acel moment, deținea dreptul de conducere și reprezentare a debitorului.

În opinia recurentei, în lipsa unei declarații de recunoaștere din partea reprezentantului legal al debitorului, instanța nu putea aplica dispozițiile art. 211 alin. (3) Cod de procedură civilă cu privire la admiterea acțiunii în temeiul recunoașterii acesteia.

Totodată, recurenta a invocat că instanța era obligată să examineze contestația Serviciului Fiscal de Stat prin cercetarea probelor administrate în cauză, în conformitate cu prevederile Legii insolvabilității și ale art. 130 și art. 224 Cod de procedură civilă, care consacră principiul aprecierii nemijlocite, complete și obiective a probelor. Prin urmare, soluționarea cauzei exclusiv în baza pretinsei recunoașteri a contestației, fără verificarea existenței unei asemenea manifestări de voință din partea administratorului statutar și fără administrarea probelor, ar constitui, în viziunea recurentei, un viciu procedural esențial, care impune casarea încheierii contestate.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul statuează de a respinge recursul declarat de SRL „Sarco Engeneering”, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Lucrările cauzei atestă faptul că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 28 februarie 2023 a fost intentată procedura de insolvabilitate, fiind desemnată în calitate de administrator al insolvabilității Bostan Tatiana și stabilite termenele pentru depunerea și validarea creanțelor creditorilor.

La 11 mai 2023, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere cu privire la validarea unei creanțe totale de 561.936,22 lei, respectiv potrivit tabelului definitiv al creanțelor, depus de administratorul insolvabilității la 25 august 2023, creanța a fost admisă doar parțial, fiind validate sumele de 408.768,43 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul III și 44.803,00 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul VI.

Astfel, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat contestație față de acțiunile administratorului insolvabilității, solicitând validarea suplimentară a creanțelor în cuantum de 64.000,23 lei la rangul III și 44.364,56 lei la rangul VI.

Fiind învestită cu soluționarea aspectului respectiv, prin încheierea din 01 decembrie 2025, Judecătoria Chișinău sediul central, a admis contestația Serviciului Fiscal de Stat și respectiv validate suplimentar creanțele în sumă de 64.000,23 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul III și 44.364,56 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul VI, cu obligarea administratorului insolvabilității să rectifice tabelul definitiv al creanțelor în conformitate cu încheierea pronunțată.

În materie de drept, potrivit art. 140 alin. (1), (2) din Legea insolvabilității, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură.

Conform art. 141 alin. (1)-(3) al aceleași legi, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19. Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1), (2), (4) și (7) al Legii insolvabilității, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale.

Nu se supun procedurii de verificare creanțele bugetare rezultând dintr-un document executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale. Administratorul insolvabilității/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvabilitate și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe. O creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Dispozițiile art. 143 alin. (4)-(6) al Legii insolvabilității prevăd că după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilității/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilității/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvabilitate la ședința de validare a creditorilor. La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate. O creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvabilității/lichidator în tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.

În corespundere cu art. 144 alin. (1) și (8) al Legii insolvabilității, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvabilității/lichidator în tabelul definitiv.

În context, potrivit art. 43 alin.(2) din Legea insolvabilității, creanțele chirografare se împart în ranguri și se plătesc în următoarea consecutivitate: 1) creanțele din dăunarea sănătății sau din cauzarea morții. Capitalizarea acestor creanțe se face conform Legii nr.123-XIV din 30 iulie 1998 cu privire la capitalizarea plăților periodice; 2) creanțele salariale față de angajați, cu excepția persoanelor indicate la art. 247, și remunerația datorată pentru operele de serviciu create; 3) creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale), impozitele și alte plăți obligatorii către bugetul public național; 3^1) creanțele consumatorilor rezultate din neexecutarea obligațiilor transportatorului stabilite în contractele de transport aerian; 4) creanțele de restituire (achitare) a datoriilor față de

rezervele materiale ale statului; 5) alte creanțe chirografare care nu sunt de rang inferior; 6) creanțele chirografare de rang inferior care au următoarele clase: a) dobânda la creanțele creditorilor chirografari calculată după intentarea procesului; b) amenzile, penalitățile și alte sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor; c) creanțele din prestațiile gratuite ale debitorului; d) creanțele rezultate din împrumuturile unui asociat, acționar sau membru al debitorului ori ale persoanelor afiliate; e) creanțele salariale ale persoanelor indicate la art.247.

Din lucrările dosarului se constata că motivul de bază care a stat la soluția adoptată de administratorul insolvabilității SRL „Sarco Engeneering" de admitere parțială spre validare a creanțelor creditorului Serviciul Fiscal de Stat, a fost faptul că nu au fost anexate toate actele justificative pe care se întemeiază creanța.

La caz, potrivit prevederilor art. 190 alin. (3) și (4) Cod fiscal, pentru a controla stingerea obligaţiilor fiscale, Serviciul Fiscal de Stat, alte autorităţi cu atribuţii de administrare fiscală, în cazurile prevăzute expres de legislaţia fiscală, ţin evidenţa acestora, înscriind în conturile personale ale contribuabilului, deschise pentru fiecare impozit şi taxă, cuantumul, data apariţiei, modificării sau stingerii lor. Înscrierile în conturile personale ale contribuabilului se efectuează conform modului stabilit de Serviciul Fiscal de Stat.

Conform pct. 63 lit. e) din Instrucţiunea privind evidența obligațiilor față de buget, raportul CC02 (Contul curent generalizat) conţine informaţia totalizatoare privind situaţia calculării, modificării, stingerii obligaţiilor aferente bugetului public naţional pentru perioada solicitată, acesta incluzînd datele privind soldul obligaţiei pe Debit/Credit la sfârșitul perioadei selectate, la caz – obligaţia debitorului SRL "Sarco Engeneering" la data intentării procedurii de insolvabilitate.

În corespundere cu art. 187 alin. (1) și (2) Cod fiscal, în cazurile prevăzute de legislaţia fiscală, contribuabilul este obligat să prezinte în termenul stabilit dări de seamă pentru fiecare tip de impozit sau de taxă, pentru primele de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţiile de asigurări sociale de stat obligatorii. Cu excepţia cazurilor expres prevăzute de legislaţia fiscală, contribuabilul este obligat să prezinte Serviciului Fiscal de Stat dări de seamă privind impozitele, taxele, primele de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţiile de asigurări sociale de stat obligatorii.

Totodată, din prevederile art. 189 alin. (2) Cod fiscal rezultă că dacă în timpul controlului fiscal sumele impozitelor și taxelor care urmau să fie vărsate la buget nu pot fi determinate din lipsă de contabilitate ori din cauza ținerii ei neconforme, dacă contribuabilul (reprezentantul acestuia) sau persoana lui cu funcție de răspundere nu prezintă, în totalitate sau în parte, documentele de evidență și/sau dările de seamă fiscale, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele și taxele prin metode și din surse indirecte

Astfel, din aceste prevederi legale rezultă Serviciul Fiscal de Stat ține evidența obligațiilor fiscale prin conturile personale ale contribuabilului, în care sunt reflectate

nașterea, modificarea și stingerea acestora, iar raportul CC02 reprezintă documentul oficial care sintetizează situația obligațiilor fiscale și soldul acestora la o anumită dată. Totodată, obligațiile fiscale se stabilesc în baza dărilor de seamă prezentate de contribuabil, iar în lipsa acestora sau a evidenței contabile corespunzătoare, Serviciul Fiscal de Stat este îndreptățit să determine obligațiile fiscale prin metode și surse indirecte.

De altfel, deși administratorul insolvabilității SRL „Sarco Engeneering" a conchis că Serviciul Fiscal de Stat nu a justificat creanțele înaintate spre validare, Completul de judecată menționează că din cuprinsul cererii depusă de Serviciul Fiscal de Stat față de SRL „Sarco Engeneering" rezultă că validarea creanței în sumă totală de 561.936,22 lei, dintre care suma de 472.768,66 lei, la categoria creanțelor chirografare de rangul III, precum și suma de 89.167,56 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul VI, a fost întemeiată prin prisma actelor justificative și anume: - Declarația privind TVA (f.d. 6-8; 114-116); - Darea de seamă pe taxe locale (f.d. 9-11; 12- 14; 15-17); - Decizia asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Sarco Engeneering" Nr. 772/1646 din 27 aprilie 2023 (f.d. 18-28); - Contul curent generalizat detaliat al contribuabilului SRL „Sarco Engeneering" (f.d. 47-51; 52-70; 71-82; 83-97), care potrivit Instrucțiunii privind evidența obligațiilor față de buget, aprobată prin Ordinul IFPS nr.400 din 14 martie 2014, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 72-77 din 28 martie 2014 reprezintă un raport electronic, ce reflectă nașterea, modificarea și stingerea obligației fiscale față de bugetul public național.

În acest sens, dat fiind faptul că creanțele Serviciului Fiscal de Stat au fost susținute prin actele justificative anexate la dosar, inclusiv declarațiile fiscale depuse de debitor, contul curent generalizat al contribuabilului, care reflectă evidența obligațiilor fiscale, precum și decizia de constatare a încălcării legislației fiscale, iar acestea au fost stabilite în conformitate cu prevederile Codului fiscal privind evidența și calcularea obligațiilor fiscale, instanța de apel apreciază drept întemeiată concluzia instanței de fond privind validarea creanțelor.

Totodată, în ceea ce privește susținerea recurentului referitor la faptul că instanța de insolvabilitate ar fi aplicat în mod eronat prevederile art. 211 alin. (3) Cod de procedură civilă, întrucât recunoașterea contestației nu a fost exprimată de administratorul statutar, ci doar de administratorul insolvabilității, Completul de judecată menționează că obiectul examinării l-a constituit contestația formulată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva neadmiterii parțiale a creanțelor fiscale în tabelul definitiv al creanțelor, iar motivul exclusiv pentru care administratorul insolvabilității nu a validat integral creanța a fost lipsa unor acte justificative anexate la cererea inițială de validare.

Astfel, în cadrul examinării contestației, Serviciul Fiscal de Stat a prezentat toate înscrisurile justificative care lipseau la momentul depunerii cererii de validare, respectiv declarațiile fiscale, dările de seamă, decizia asupra cazului de încălcare a

legislației fiscale și contul curent generalizat al contribuabilului, documente pe care instanța de insolvabilitate le-a examinat și le-a apreciat ca fiind suficiente pentru confirmarea existenței și întinderii creanței fiscale.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reiterează că prin cererea din 14 noiembrie 2025, administratorul insolvabilității a confirmat expres că în urma analizei actelor suplimentar prezentate de creditor, creanța contestată în cuantum de 108.364,79 lei este întemeiată și justificată.

În aceste condiții, este determinant faptul că instanța de insolvabilitate nu s-a limitat la o simplă preluare formală a poziției procesuale a administratorului insolvabilității, ci a verificat existența și temeinicia creanței prin raportare la înscrisurile anexate dosarului, instanța constatând caracterul cert, lichid și exigibil al creanței fiscale în baza probelor administrate, reținând expres că acestea sunt întemeiate pe declarațiile fiscale depuse de contribuabil, pe contul curent generalizat întocmit potrivit legislației fiscale și pe decizia emisă în urma controlului fiscal.

Prin urmare, susținerea recurentei potrivit căreia cauza ar fi fost soluționată fără cercetarea probelor este contrazisă de însuși conținutul încheierii atacate, deoarece instanța de insolvabilitate a identificat și analizat actele justificative depuse de Serviciul Fiscal de Stat, a expus valoarea lor probatorie și a motivat concluzia cu privire la întemeierea creanței, astfel încât exigențele art. 130 Cod de procedură civilă referitoare la aprecierea probelor au fost pe deplin respectate.

De asemenea, nu pot fi reținute argumentele recurentei referitor la pretinsa lipsă a unei declarații de recunoaștere din partea administratorului statutar, deoarece în procedura examinării contestației prevăzute de art. 144 din Legea insolvabilității, instanța verifică legalitatea și temeinicia măsurii adoptate de administratorul insolvabilității cu privire la validarea creanței, de altfel, contestația Serviciului Fiscal d Stat a fost formulată împotriva actului întocmit de administratorul insolvabilității, acesta fiind participantul procesual care a motivat admiterea doar parțială a creanței și care, ulterior, după completarea probatoriului, a înlăturat motivele ce au determinat nevalidarea integrală a acesteia.

Mai mult, potrivit art. 143 alin. (6) din Legea insolvabilității, contestația debitorului nu se opune validării creanței, ceea ce demonstrează că legiuitorul a acordat prioritate verificării obiective a existenței creanței, iar nu poziției procesuale a debitorului. În consecință, chiar și în ipoteza în care administratorul statutar ar fi menținut obiecții față de creanță, instanța era obligată să soluționeze contestația în funcție de probele administrate și de dispozițiile legale incidente, iar nu exclusiv în raport cu poziția procesuală a acestuia.

În altă ordine d idei, Completul subliniază că în cererea de recurs nu s-a demonstrat în ce mod concret lipsa unei declarații din partea administratorului statutar ar fi influențat soluția pronunțată, în condițiile în care creanța fiscală a fost dovedită prin înscrisuri oficiale, iar însuși administratorul insolvabilității a confirmat că motivul inițial al validării parțiale și anume lipsa actelor justificative, a fost înlăturat integral.

În aceste împrejurări, Colegiul apreciază că instanța de insolvabilitate a aplicat corect dispozițiile Legii insolvabilității și ale Codului de procedură civilă, iar soluția de admitere a contestației Serviciului Fiscal de Stat s-a întemeiat atât pe poziția procesuală a administratorului insolvabilității, cât și pe verificarea nemijlocită a probelor administrate, care au confirmat caracterul cert și justificat al creanței fiscale.

Suplimentar, instanța de recurs menționează că potrivit art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs, în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În continuare, instanța de recurs reține și incidența prevederilor art. 118 alin. (1) și art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, respectiv circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În această ordine de idei, este relevant faptul că în motivarea cererii de recurs, recurenta nu a indicat și nu a specificat careva circumstanțe și norme de drept material și procedural, asemănătoare celor menționate supra și nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar combate circumstanțele constatate de prima instanță.

Colegiul judiciar menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Astfel, deoarece la examinarea recursului nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept ce ar confirma ilegalitatea încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul statuează că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 426 alin. (3), 427 lit. a), 428 alin. (1), 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de SRL „Sarco Engeneering”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 01 decembrie 2025, la contestația depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat împotriva acțiunilor administratorului insolvabilității SRL „Sarco Engeneering” cu privire la neadmiterea parțială spre validare a creanțelor creditorului Serviciul Fiscal de Stat la categoria

creanțelor chirografare de rangul III și VI în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Sarco Engeneering”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei